

Crna Gora
Agencija za sprečavanje korupcije

UPI-03-01-306/15-21

AGENCIJA ZA SPREČAVANJE KORUPCIJE, postupajući po nalogima iz presude Upravnog suda U.br. [REDACTED]/22 od 20.05.2025. godine, na osnovu člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG“, br. 54/16), članova 34, 38, 39 i 41 Zakona o sprečavanju korupcije („Sl.list CG“ br. 54/24), u postupku odlučivanja o dostavljanju Izveštaja o prihodima i imovini za 2020. godinu sa netačnim i nepotpunim podacima od strane javne funkcionerke [REDACTED] nakon sprovedenog postupka, dana 27. juna 2025. godine donijela je

ODLUKU

U skladu sa nalogima i stavovima iznijetim u presudi Upravnog suda U.br. [REDACTED] od 20.05.2025. godine, utvrđuje se da javna funkcionerka [REDACTED] nije prekršila odredbe Zakona o sprečavanju korupcije, odnosno da u Izveštaju o prihodima i imovini za 2020. godinu dostavljenom Agenciji za sprečavanje korupcije nije prijavila tačne i potpune podatke, a u odnosu na manje prijavljen prihod na godišnjem nivou u iznosu od 95,58 eura, te da nije prijavila prihod na ime supruga u iznosu od 300,00 eura, a koji prihod je ostvaren po osnovu Ugovora o djelu.

O b r a z l o ž e n j e

Agencija za sprečavanje korupcije (u daljem tekstu Agencija) je u vršenju prava i dužnosti utvrđenih odredbama Zakona o sprečavanju korupcije pokrenula postupak utvrđivanja kršenja člana 23 stav 2 Zakona o sprečavanju korupcije, tada važećeg Zakona, od strane javne funkcionerke [REDACTED] jer je dostavljajući Izveštaj o prihodima i imovini za 2020. godinu navela nepotpune i netačne podatke koji se odnose na manje prijavljen prihod na godišnjem nivou u iznosu od 95,58 eura, te da nije prijavila prihod na ime supruga u iznosu od 300,00 eura, a koji prihod je ostvaren po osnovu Ugovora o djelu kod Zavoda za zapošljavanje.

Saglasno članu 34 Zakona o sprečavanju korupcije javna funkcionerka je pristupila na raspravu u postupku pred Agencijom i istakla da svake godine na isti način prikazuje platne liste iz kog razloga nije imala bilo kakvu namjeru da prikrije podatke ili lažno prikaže bilo koji podataka o imovini.

Agencija je javnoj funkcionerki uputila i rezultate ispitnog postupka, na koje se imenovana izjasnila i istakla da u svemu ostaje pri navodima datim u postupku pred Agencijom.

Nakon sprovedenog postupka pred Agencijom donijeta je Odluka Agencije br. UPI-02-03-[REDACTED] od 25.02.2022. godine, da je imenovana prekršila odredbe Zakona o sprečavanju korupcije, na način što je prijavila prihod na godišnjem nivou u manjem iznosu za 95,58 eura, na ime supruga nije prijavila prihod od Zavoda za zapošljavanje ostvaren po osnovu Ugovora o djelu u iznosu od 300,00 eura.

Upravni sud je rješavajući upravni spor po tužbi javne funkcionerke [REDAKCIJA] donio Presudu broj U.br. [REDAKCIJA] 22 od 20.05.2025. godine, kojom je tužbu imenovane usvojio i poništio Odluku Agencije br. UPI-02-03-[REDAKCIJA] 8 od 25.02.2022. godine, te naložio da Agencija postupi po primjedbama iz presude, i donese novu, zakonitu Odluku u ovoj upravnoj stvari u skladu sa odredbama člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG“, br. 54/16).

Naime, Upravni sud je u presudi u bitnom naveo sledeće: „Prilikom donošenja Odluke da li je javni funkcioner prekršio neku od zakonom ustanovljenu obavezu, neophodno je cijeniti prije svega o kakvoj se obavezi radi, prirodi i težini radnje, odnosno činjenja ili nečinjenja javnog funkcionera, pa u zavisnosti od odgovora na to pitanje poći od cilja i svrhe, odnosno intencije zakonodavca koja ga je opredijelila za donošenje Zakona o sprečavanju korupcije. Naime, članom 2 navedenog zakona definisan je pojam korupcije, na način da je korupcija zloupotreba službenog, poslovnog, odnosno društvenog položaja ili uticaja u cilju sticanja lične koristi ili koristi za drugog. Takva definicija je preuzeta, odnosno svojim sadržajem usaglašena sa krovim međunarodnim aktima donijetim u cilju borbe protiv korupcije i to Konvencije Ujedinjenih nacija protiv korupcije, Krivično-pravne i Građansko-pravne konvencije Savjeta Evrope protiv korupcije, kao i drugih relevantnih konvencija. Upravo sistemskim i ciljnim tumačenjem citiranih odredbi Zakona o sprečavanju korupcije, proizilazi da se se radi o mehanizmima kojima kroz postupak provjere podataka o imovini javnog funkcionera se nastoji utvrditi postojanje okolnosti koje bi upućivali na postojanje korupcije u obavljanju funkcije, što je u skladu sa principima i standardima iz pomenutih međunarodnih akata.

Dakle, odredbu člana 23 Zakona ne treba tumačiti izolovano i odvojeno u odnosu na temeljna načela zakona, već kao povezanu cjelinu kroz koju se ostvaruje svrha i cilj donošenja zakona. Ukoliko bi se ostalo na stanovištu da neprijavlivanje ili prijavljivanje pogrešnog podatka rezultira povredom Zakona o sprečavanju korupcije bez ocjene o kakvim podacima se radi i opravdanost datog objašnjenja stranke, navedeno bi značilo afirmaciju formalne istine, koja je suprotna načelu materijalne istine, važećoj u upravnom postupku, kako je to ustanovljeno i članom 11 Zakona o upravnom postupku, koji obavezuje da se u upravnom postupku moraju pravilno i potpuno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za zakonito i pravilno odlučivanje o upravnoj stvari. Sa tim u vezi je i istražna funkcija tuženog organa, determinisana članom 30 Zakona, da kroz postupak provjere podataka iz Izvještaja sa prikupljenim podacima o imovini i prihodima javnog funkcionera od organa vlasti i pravnih lica koja raspolažu tim podacima, ukoliko utrdi da su imovina i prihodi javnog funkcionera i povezanih lica sa javnim funkcionerom veći u odnosu na realne prihode, cijeneći pritom i izjašnjenje javnog funkcionera, ocijeni postojanje stvari koji bi ukazivali na eventualnu korupciju u obavljanju funkcije od strane javnog funkcionera“.

Nadalje je istaknuto da je u konkretnom slučaju organ koji je vodio postupak, u osporenoj odluci naveo da je cijenio izvedene dokaze (dio baze podataka javnih funkcionera Agencije, dio baze podataka Uprave prihoda i carina, kao i Izvještaj o prihodima i imovini za 2020. godinu), kao jasne i istinite, te da je imao u vidu i navode javne funkcionerke da nije dobila platne liste i da nije imala bilo kakvu namjeru da prikrije podatke, ali da je našao da isti nisu od uticaja na drugačije odlučivanje iz razloga što je članom 23 Zakona o

sprečavanju korupcije propisano je da je javni funkcioner dužan da u Izvještaju navede tačne i potpune podatke.

Ovakav zaključak tužene koji se iscrpljuje u prethodnim navodima nejasan je iz razloga što je ispitni postupak u postupku pred tuženim organom normiran odredbama člana 36 Zakona o sprečavanju korupcije, a članom 107 stav 1 Zakona o upravnom postupku propisano je da se u upravnom postupku mogu koristiti sva sredstva pogodna za utvrđivanje činjeničnog stanja, a koja odgovaraju konkretnom slučaju, kao što su izjave stranaka, nalazi i mišljenje vještaka, tumača i uviđaj, dok je stavom 3 zakonskog člana propisano da se na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno primenjuju pravila o dokaznim sredstvima u parničnom postupku.

Nadalje je istaknuto da je tužena bila dužna cijeniti izjavu tužilje na način što će istu dovesti u vezu sa ostalim provedenim dokazima i jasno obrazložiti kojim dokazima su utvrđene odlučne činjenice za donošenje odluke, a što podrazumijeva i obrazloženje zbog čega su djelovi baze podataka navedenih organa imale prednost u odnosu na izjašnjenje tužilje od 10.12.2021. godine.

Samo ovakvo postupanje organa može voditi potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i donošenju zakonite odluke, jer sva upotrijebljena dokazna sredstva za utvrđivanje činjenica moraju se dovesti u vezu sa ciljem Zakona o sprečavanju korupcije normiranim u članu 1 i 2, te članom 23.

Kako obrazloženje akta tuženog organa nema razloga o svim odlučnim činjenicama koji su od uticaja na prava tužilje, a dati razlozi ne mogu potvrditi zakonitost rješavanja predmetne stvari, što je suprotno odredbi članu 22 stav 7 ZUP-a, zbog čega je dovedeno u sumnju činjenično stanje na osnovu koje je primijenjeno materijalno pravo, Sud je tužbu usvojio i poništio osporenu odluku.

Agencija je u cilju utvrđivanja činjenica i okolnosti potrebnih za donošenje pravilne i zakonite odluke, sproveda postupak i izvela dokaze i to: izvršila uvid u dio baze podataka Uprave prihoda i carina Crne Gore, izvršila uvid u bazu podataka Agencije.

Uvidom u dio baze podataka Uprave prihoda i carina Crne Gore, a koja je upoređivana sa Izvještajem o prihodima i imovini za 2020. godinu [REDACTED] utvrđeno je da imenovana nije prijavila tačne i potpune podatke na ime zarade na godišnjem nivou. Prijavila je ukupan iznos od 12.743,58 eura, dok je u Izvještaju navela iznos od 12.648,00 eura.

Uvidom u Izvještaj o prihodima i imovini za 2020. godinu broj 02-02-4-6245 od 05.04.2021. godine, a koji je upoređivan sa dijelom baze podataka Uprave prihoda i carina Crne Gore, utvrđeno je da je suprug javne funkcionerke [REDACTED] ostvario prihod od Zavoda za zapošljavanje po osnovu Ugovora o djelu u iznosu od 300,00 eura tokom 2020. godine, a koji prihod imenovana nije navela u Izvještaju.

Novim zakonom koji je stupio na snagu dana 12.06.2024. godine, propisano je da se samo sukob interesa i prijave zviždača imaju riješiti po odredbama starog zakona, iz čega nesporno proizilazi da će se svi ostali započeti postupci okončati po odredbama novog Zakona o sprečavanju korupcije („Sl. list CG“ br. 54/24).

U prilog navedenog je i akt Ministarstva pravde, kao ovlaštenog predlagača zakona, br. 06-040/24-10466/1 od dana 14.10.2024. godine, u kojem se ističe da će se započeti postupci u kojima se odlučuje da li je javni funkcioner povrijedio odredbe zakona koje se odnose na ograničenja u vršenju javnih funkcija, poklone, sponzorstva, donacije i izvještaje o prihodima i imovini javnih funkcionera, okončati po odredbama važećeg Zakona o sprečavanju korupcije.

Nakon ocjene izvedenih dokaza, i to: uvida u bazu podataka javnih funkcionera Agencije, uvida u bazu podataka Uprave prihoda i carina Crne Gore, uvida u izvještaj o prihodima i imovini za 2020. godinu, Agencija je utvrdila da javna funkcionerka [REDACTED] nije prekršila član 25 stav 2 Zakona o sprečavanju korupcije, jer u izvještaju o prihodima i imovini za 2020. godinu nije prijavila tačne i potpune podatke, a u odnosu na manje prijavljen prihod na godišnjem nivou u iznosu od 95,58 eura, te neprijavljivanje prihoda na ime supruge u iznosu od 300,00 eura, ostvarenog po osnovu Ugovora o djelu.

Primjenjujući međunarodne standarde i pravila postupanja, te postupajući po presudi Upravnog suda, a da u konkretnom predmetu imenovana javna funkcionerka nije nepropisno unaprijedila svoj lični, odnosno finansijski interes, Agencija je cijenila sve naprijed navedeno, odnosno da predmetna upravna stvar zaista ne može upućivati na namjeru [REDACTED] da želi prikriti prihode/akcije, a što bi moglo upućivati na sumnju da postoji mogućnost koruptivnih radnji.

Sve naprijed navedeno ukazuje da se ovdje ne može govoriti o kršenju odredbi Zakona o sprečavanju korupcije, kao i da u konačnom nije postojala, a u krajnjem nije ni ostvarena namjera da se iskažu nepotpuni i netačni podaci, te da je postupljeno u skladu sa presudom Upravnog suda, iz kojih razloga je odlučeno kao u dispozitivu odluke.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ove Odluke može se pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana prijema odluke.

